

Чл. 104.) Подиръ истеченіето на срока за апеллиране—то, противникътъ, былъ тѣжitelj, или тѣжимъ, изгубва своето право за апеллиране. Но ако, доро слѣдува срокътъ, не са е апеллирало отъ намѣстниците на противныйтѣ страны, онѣзи, които сж пострадали отъ туй могатъ да са тѣжжътъ противъ тѣхъ предъ търговското сѣдилище. А еще, какъто са каза, ако и да са е изгубило правото за апеллиране подиръ истеченіето на срока, ако единътъ отъ противниците апеллира, апеллираныйтъ може, доро са сѣди апеллаціята на негова противникъ, и той да апеллира, ако и да е былъ истекълъ срокътъ.

Чл. 105.) Предузнателныйтъ рѣшенія (*Karâri karinè*) са апеллиратъ и преди изданіето имъ, какъто и подиръ изданіето на окончателныйтъ; а когато ще са апеллира подобно рѣшеніе преди окончателното, търговското сѣдилище го издава писменно; но противъ преуговорително (*Karâri-ıdadî*) или привременно (*Karâri-muvakkât*) рѣшеніе апеллиране са допрошава само подиръ изданіето на окончателното, като са апеллира заедно и то; а срокътъ за апеллирането са смѣта отъ какъ са събщи преписътъ на окончателното рѣшеніе (*).

Чл. 106.) Прозбата на апеллаціята трѣба да съдържа слѣдующытъ :

I.) Името, прѣкора, званіето и мѣстопребываніето на лицето, което апеллира, и на другото противъ което са апеллира;

II.) Забѣлжката на апеллираното рѣшеніе, и отъ кое сѣдилище са е издало;

III.) Причинытъ, за които са прави апеллаціята;

(*) Преуговорително рѣшеніе са именува онуй, което заповѣдва нѣщо, за да улесни разглеждането на сѣдбата, и да приготви окончателното рѣшеніе.

А предузнателно рѣшеніе е онуй, което също улеснява разглеждането на сѣдбата, и което приготвя окончателното рѣшеніе, но и съврeменно, което предначертава туй рѣшеніе.

А привременно е онуй, което преди окончателното разрѣшеніе на распрята повѣдава нѣкоя привременна мѣрка, за да са предварятъ нѣкои безчинія или бѣдствія, които угрожаютъ было противныйтѣ страны, было подсѣжытъ нѣща.